

VERAPOLY
ARCHDIOCESAN GAZETTE

വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ ഗസറ്റ്

VOL. XXXXVI/FK-55

2013 NOVEMBER 14

No. 15

സർക്കുലർ - 31

**വരുമാന നികുതി സമർപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്
(Income Tax Returns)**

യേശുവിൽ പ്രിയ സഹോദരവൈദികരേ,

നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഓരോ സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലേയും പണമിടപാടുകളുടെ കണക്കുകൾ യഥാസമയം സർക്കാർ അംഗീകൃത Chartered Accountant-നെക്കൊണ്ട് ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത് സർക്കാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ വരുമാന നികുതി ഓഫീസിൽ (Income Tax Office) സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിൽ വീഴ്ച സംഭവിച്ചാൽ നമ്മുടെ പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും വലിയ തുക പിഴയായി അടയ്ക്കേണ്ടിവരും. കൂടാതെ വൈകുന്ന ഓരോ ദിനത്തിനും സർക്കാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പിഴ പലിശയും കൊടുക്കേണ്ടിവരും. നിലവിലുള്ള നിയമമനുസരിച്ച് സെപ്തംബർ മാസം 30-നു മുൻപായി കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു ശേഷം വരുന്ന ഓരോ ദിനത്തിനും 100 രൂപവീതം അടക്കേണ്ടിവരും. ആയതിനാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാരും, ഡയറക്ടറച്ചന്മാരും കണക്കുകൾ കൃത്യമായി Bills, Vouchers, Receipts പ്രകാരം എഴുതി

സർക്കുലർ - 32

**സംഗീതത്തോടുകൂടിയ ദിവ്യബലിയുടെ
നിരക്കിനെ സംബന്ധിച്ച്**

2014 ജനുവരി 1 മുതൽ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ സംഗീതത്തോടുകൂടിയ ദിവ്യബലിയുടെ പുതിയ നിരക്ക് 200 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം വിശ്വാസിസമൂഹത്തെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കണമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

പുതിയനിരക്കുപ്രകാരം, മുഖ്യകാർമ്മികന് 85 രൂപയും, വികാരിക്ക് 5 രൂപയും, പള്ളിക്ക് 20 രൂപയും, കപ്യാർക്ക് 30 രൂപയും, ഗായകസംഘത്തിന് 30 രൂപയും, ചെമ്മദേറിന് 20 രൂപയും, അൾത്താരബാലകർക്ക് 10 രൂപയും എന്ന ക്രമത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ വിനിയോഗം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസന മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 13-ാം തീയതി,

✠ ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കൽ
വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

PASTORAL LETTER
ആഗമനകാലം - 2013

യേശുവിൽ പ്രിയ സഹോദരവൈദികരേ,
സന്യാസ സഹോദരന്മാരേ, സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കളേ,

2013 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതി സാർവത്രികസഭ ഈ വർഷത്തെ ആഗമനകാലത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. സ്വർഗീയമഹിമ വെടിഞ്ഞ് തന്നത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കി ദാസന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ച ദൈവപുത്രനെ ഉൾക്കൊള്ളാനും അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ ജീവിക്കാനും ക്രൈസ്തവസഭ ഒരുങ്ങുന്ന പുണ്യനാളുകളാണ് ഈ ആഗമനകാലം. ഈയവസരത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യർക്കായി ഒരുക്കിയ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന്റെ രക്ഷാകരചരിത്രത്തിലേക്ക് നാം ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

ദൈവമനുഷ്യബന്ധമാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രമേയം. ബൈബിളിലെ ഉൽപത്തി പുസ്തകം മുതൽ വെളിപാടു പുസ്തകം വരെയുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ മനുഷ്യകുലത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം എത്ര കരുതലുള്ളവനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉൽപത്തി പുസ്തകത്തിലെ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ വിവരണം ആദ്യമെന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ കഥയല്ല, മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ മുഴുവൻ കഥയാണ്. ആദ്യ മനുഷ്യവംശത്തിന്റെതന്നെ പ്രതിനിധിയാണ്. ബൈബിളിലെ വിവരണമനുസരിച്ച്, മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽനിന്നു ജനിച്ചവനാണെങ്കിലും ദൈവോന്മുഖനാണ്. കാരണം ദൈവത്തിന്റെ ജീവശ്വാസമാണ് മനുഷ്യന് ജീവനായി പരിണമിച്ചത്.

ആദത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ ത്രിവിധബന്ധമുള്ളവനാണ്: ദൈവത്തോട്, സഹോദരങ്ങളോട്, പ്രകൃതിയോട്, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണക്കേടുമൂലം ആദത്തിനു സംഭവിച്ച വീഴ്ചയുടെ ഫലങ്ങൾ ഈ ബന്ധങ്ങളിലും കടന്നുകൂടി. പാപമൂലം അശുദ്ധനായ ആദത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധസന്നിധിയിൽ നില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രകൃതിയിൽ അതുവരെ അനുഭവിച്ച നിർഭയതയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ആദത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. കൂടാതെ സഹജീവികളോടുള്ള ബന്ധവും തകർന്നു. അങ്ങനെ പാപം എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും തകർക്കു

മെന്ന സത്യം ആദിപാപത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആദ്യ സകലമനുഷ്യരുടെയും പൂർവപിതാവായതുകൊണ്ട് ആദിപാപത്തിന്റെ ഫലം മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അതാണ് ആദത്തിന്റെ സന്തതിപരമ്പരയായ മനുഷ്യർക്ക് ഓഹരിയായി ലഭിക്കുന്ന പാപം അഥവാ ഉത്ഭവപാപം. ദൈവത്തെ മറന്ന് തന്നത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ആദിപാപത്തിൽ കലാശിച്ചതെന്നു പറയാം. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം ദൈവത്തിനുമത്രമുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരാളെയോ മറ്റു വസ്തുക്കളെയോ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. നാം ജീവിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അത്തരം പ്രവണതകൾ ശക്തമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധന, ആൾദൈവപൂജ, അമിതമായ ദ്രവ്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയവ അതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നാം കൂടുതൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരാകേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ദൈവമല്ല. ദൈവമില്ലാതെ അവനൊന്നുമല്ല. ഈ തിരിച്ചറിവാണ് ദൈവവിശ്വാസത്തിലും ദൈവാശ്രയബോധത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ ഒരുവന് പ്രേരണ നല്കുന്നത്.

പാപം ചെയ്ത മനുഷ്യന് ദൈവസാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലും കരുണാമയനായ ദൈവം മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞില്ല. മനുഷ്യനെ പാപത്തിൽനിന്നും അതുവഴി കടന്നുവന്ന മരണത്തിൽനിന്നും നിത്യമായി രക്ഷിക്കാൻ ഒരു സംവിധാനമൊരുക്കി. അതാണ് രക്ഷാകരപദ്ധതി. രക്ഷാകരപദ്ധതിയനുസരിച്ച് ദൈവം മനുഷ്യനാകണം. അതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ സംഭവിച്ചത്.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ മുഴുവൻ രക്ഷകനായി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ജനത്തെ ദൈവം ഒരുക്കി. അതാണ് ഇസ്രായേൽ ജനം. ഇസ്രായേൽജനത്തിലെ യൂദയാവംശത്തിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രൻ, നിത്യവചനമായ യേശുക്രിസ്തു സമയത്തിന്റെ തികവിൽ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു. അങ്ങനെ തന്റെ ഏകപുത്രനെ ലോകത്തിനു നല്കാൻ തക്കവിധം ദൈവം അത്രമാത്രം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു (യോഹ. 3:16).

ദൈവം മനുഷ്യനാകാൻ തിരുമനസ്സായപ്പോൾ ആ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരൂപമെടുക്കാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ച മഹിതവ്യക്തിയാണ് പരിശുദ്ധകന്യകമറിയം. അമലോത്ഭവയും നിത്യകന്യകയുമായ മറിയ

ത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ദൈവം മനുഷ്യരൂപമെടുത്തു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യകുലരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രന്റെ തിരുപിറവിയുടെ ഒരുക്കത്തിനുള്ള കാലമാണ് ആഗമനകാലം. തന്റെ പുത്രന്റെ ജനനത്തിനുവേണ്ടി മംഗലവാർത്താ സമയം മുതൽ ബൽഹൈമിലെ പുൽത്തൊഴുത്തിൽ ഉണ്ണിയേശു ജാതനാകുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥനയോടും ജാഗ്രതയോടും കൂടെ കാത്തിരുന്ന പരിശുദ്ധമറിയത്തിന്റെ മാതൃകയാണ് ആഗമനകാലത്തിൽ നാം പിന്തുടരേണ്ടത്. മറിയത്തിന്റെ ഉണ്ണിയേശുവിനെ ഉദരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുംമുമ്പ് ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചുവെന്നാണ് വിശുദ്ധ അഗസ്തിനോസ് പറഞ്ഞത്. അതുപോലെ, ദൈവഹിതമനുസരിച്ചാണ് മറിയം ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നത് എന്നറിഞ്ഞ നിമിഷം മുതൽ ദൈവഹിതത്തിനുമുൻപിൽ ശിരസുമിച്ച് രക്ഷകന്റെ ജനനത്തിനായി പ്രാർത്ഥനയോടെ കാത്തിരുന്ന യൗസേപ്പിതാവിന്റെ മാതൃകയും നമുക്കുമുൻപിലുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മഹനീയ മാതൃകകളും പിൻതുടർന്ന് രക്ഷകന്റെ പിറവിയുടെ അനുസ്മരണത്തിന് ഒരുങ്ങുവാനാണ് വിശ്വാസികളായ നാം തയ്യാറാകേണ്ടത്.

ഈ ആഗമനകാലത്തിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളും നവീകരിക്കപ്പെടണം. ഉണ്ണിയേശുവിനു പിറക്കാൻ തക്കവിധമുള്ള അന്തരീക്ഷം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നാം ഒരുക്കണം. ദാവത്യജീവിതത്തിലെ വിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും മക്കളോടും മാതാപിതാക്കന്മാരോടുമുള്ള കടമകൾ നിർവഹിക്കപ്പെടുകയും വേണം. നമ്മുടെ യുവതീയുവാക്കൾക്ക് വിശ്വാസത്തിൽ വളരാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും അതിന് കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. ദൈവഹിതത്തിനുമുമ്പിൽ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം നടത്തിയ മാതാവും യൗസേപ്പിതാവും രൂപംകൊടുത്ത തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളെയും രൂപപ്പെടുത്താൻ നമുക്കു കഴിയണം. കുടുംബപ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, പരസ്പരപ്രവൃത്തികൾ, ദാനധർമ്മം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഇക്കാലയളവിൽ നമുക്ക് കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാകാം.

ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ ജനനം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആഗമനകാലം നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന് അന്ത്യവിധിനാളിൽ വീണ്ടും ആഗതനാകുമ്പോൾ അവിടു

ത്തേക്ക് യോഗ്യരായിത്തീരത്തക്കവിധമുള്ള ജീവിതം നയിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പുമായിത്തീരാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ദൈവത്തിനും അവിടുത്തെ പ്രിയജനത്തിനും സ്വീകാര്യമായൊരു ജീവിതം നയിക്കാൻ ഈ ആഗമനകാലം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. വിശ്വാസവർഷാചരണത്തിന്റെ നിറവിൽ നില്ക്കുന്ന നമ്മെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുസാക്ഷികളായിത്തീരാൻ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശക്തിപ്പെടുത്തട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആഗതമാകുന്ന പിറവിതിരുന്നാളിന്റെ എല്ലാവിധ ആശംസകളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഹൃദയപൂർവ്വം നേരുന്നൂ.

എനിക്ക് നിങ്ങളോടുള്ള പൈതൃകസ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായി പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ ആശീർവദിക്കുന്നു.

എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസന മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 14-ാം തീയതി,

*** ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കൽ**
വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

N.B.: ഈ ഇടയലേഖനം 2013 നവംബർ 24-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ദിവ്യബലി മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

PASTORAL LETTER
ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സമുദായദിനം
2013 ഡിസംബർ 8

യേശുവിൽ പ്രിയ സഹോദരവൈദികരേ,
സന്യാസ സഹോദരന്മാരേ, സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കളേ,

ഈ വർഷത്തെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സമുദായദിനം 2013 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതിയാണ് ആചരിക്കുന്നത്. ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച് നൽകുന്ന ഇടയലേഖനം ഇതോടൊപ്പം അയക്കുന്നു.

ഈ ഇടയലേഖനം 2013 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി ദിവ്യബലി മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

പൈതൃകാശീർവാദങ്ങളോടെ എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതി മെത്രാസന മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 14-ാം തീയതി,

✠ ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കൽ
വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സമുദായദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ രൂപതകളിലെ അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാർ സംയുക്തമായി നൽകുന്ന ഇടയലേഖനം

"ചരിത്രബോധത്തിൽ നിന്ന് സ്വത്വബോധത്തിലേക്ക്"

വന്ദ്യവൈദികരേ, സന്യാസ്ത സഹോദരന്മാരേ,
സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കളേ,

ഈ വർഷം ഡിസംബർ മാസം ആരംഭിക്കുന്നത് ആഗമനകാലത്തോടുകൂടിയാണ്. ഈ മാസം മൂന്നാം തീയതി കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ തിരുനാളും അതുകഴിഞ്ഞു വരുന്ന 8-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച സമുദായദിനവും നാം ആചരിക്കുകയാണ്. തിരുനാൾ മംഗളങ്ങളും സമുദായദിനത്തിന്റെ ആശംസകളും സ്നേഹപൂർവ്വം നേരുന്നു.

ആഗമനകാലവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ലത്തീൻ സഭയെക്കുറിച്ചും സമുദായത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഏതാനും ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായി കരുതുന്നു.

1. യേശുവിന്റെ ആദ്യത്തെ ആഗമനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തസ് ആഘോഷിക്കുവാനും ലോകാവസാനം സംഭവി ക്കാനിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനത്തിനായി ഒരുങ്ങുവാനുമുള്ള ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ആഗമനകാലം. ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനമാണ്, വിശുദ്ധമായ ഒരു ജനതയുടെ രൂപീകരണമാണ് യേശുവിന്റെ ആഗമനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആദ്യത്തെ ആഗമനത്തിൽ സമാരംഭിച്ച ഈ ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതി അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നത് യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനവേളയിലാണ്.

ഈ ലോകത്തിൽ യേശു ഉന്നംവയ്ക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ, വിശുദ്ധ ജനതയുടെ അടയാളവും കൂദാശയുമാണ് തിരുസഭ. നിരന്തരം അനുതപിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് അനുദിനം വിശുദ്ധിയിൽ വളരുന്ന തിരുസ്സഭ ദൈവ രാജ്യമായി രൂപപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ പ്രാദേശിക സഭകളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ്. കേരള ലത്തീൻ സഭയും ഈ പ്രാദേശിക സഭകളിലൊന്നാണ്. ഓരോ പ്രാദേശിക സഭയ്ക്കുമെന്നതുപോലെ ലത്തീൻ സഭയ്ക്കും അതിന്റേതായ തനിമയും പശ്ചാത്തലവും സാഹചര്യങ്ങളും അടിസ്ഥാനഭാവങ്ങളും സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് കേരള ലത്തീൻ സഭ ഒരു വിശുദ്ധ ജനതയായിത്തീരുന്നതും ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതും. ഈ വിശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ അറിയണം; നാം കടന്നുവന്ന വഴികൾ മനസ്സിലാക്കണം; നാം കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കണം; നമ്മുടെ സാധ്യതകൾ കണക്കിലെടുക്കണം. ചരിത്രബോധം നമ്മിൽ സ്വതന്ത്രബോധമുണ്ടാകണം. ഈ സ്വതന്ത്രബോധം നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളെയും കോട്ടങ്ങളെയും വിലയിരുത്തുവാനും നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുവാനും കോട്ടങ്ങൾ തിരുത്തുവാനും അവകാശങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുവാനും തനതായ സംഭാവനകൾ പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി സമർപ്പിക്കാനും നമ്മെ സഹായിക്കും. ഇങ്ങനെയാണ് നാം ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതും യേശുവിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം നമ്മിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നതും.

2. കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യുടെ കഴിഞ്ഞ അർദ്ധവർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ 'ചരിത്ര ബോധത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രബോധത്തിലേക്ക്' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പല പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവതരണം ഭാഗികമായിരുന്നെങ്കിലും കേരളത്തിലെ മറ്റേതൊരു സമുദായത്തെയുംപോലെ അഭിമാനാർഹമായ ഒരു ചരിത്രത്തിന്റെ ഉടമകളാണ് ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരും എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതായിരുന്നു അവ. ഇതേ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പല രൂപതകളിലും സംഘടിപ്പിച്ച പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും കഴിഞ്ഞ ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ ധീരമായ ഇടപെടലുകളുടെയും നൽകിയ സംഭാവനകളുടെയും കഥകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇതെല്ലാം മറച്ചുവയ്ക്കാനും, നിസ്സാരവൽക്കരിക്കാനും അവഗണിക്കാനുമുള്ള ഒരു പ്രവണത ചരിത്രകാരന്മാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിൽതന്നെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. വസ്തുതകളൊക്കെ അറിയാവുന്ന പലരും ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിലും, കുറെ കാര്യങ്ങൾ പലയിടത്തും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ സഭയെക്കുറിച്ചും സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും സമഗ്രമായ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന് രൂപം കൊടുക്കാൻ നമുക്ക് ഇതുവരെയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിയിലെങ്കിലും ഈ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ ഒരു Heritage കമ്മീഷൻ രൂപം കൊടുക്കുവാനും അതിന്റെ ആദ്യപടിയായി Kerala Latin Catholic History Association-നെ പതിനൊന്നു ലത്തീൻ രൂപതകളിലും വ്യാപിപ്പിച്ച് അതിന്റെ രൂപതാ ഘടകങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുവാനും രൂപത - ഇടവക തലങ്ങളിൽ സഭാ-സമുദായ ചരിത്ര രേഖകൾ ശേഖരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും തീരുമാനമായിട്ടുണ്ട്. ഈ ചുവടുവയ്പിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് ധാരാളംപേർ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പൊതുവായ ഒരു താല്പര്യം മാത്രമല്ല, ആവേശം തന്നെ ജനിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചത് പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വക നൽകുന്നതാണ്.

3. സമുദായദിനം തിരിഞ്ഞുനോട്ടത്തിന്റെയും വിലയിരുത്തലിന്റെയും അവസരംകുടിയാണല്ലോ. നാം എത്തിച്ചേരേണ്ട ദൈവരാജ്യത്തെയും അതിനാവശ്യമായ വിശുദ്ധീകരണത്തെയും മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്രത്തിലൂടെ നാം കടന്നുവന്ന വഴികളെക്കുറിച്ചും സ്വതന്ത്രബോധമുണർത്തുന്നതിനായി കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയിലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും ചില സൂചനകൾ നൽകുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

- ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഭാവം നാം ജനിച്ചു വളർന്ന ഭാരതീയ സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലവും പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ്.
- കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ആദ്യനൂറ്റാണ്ടോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ടെങ്കിലും പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെയെത്തിയ ഫ്രാൻസിസ്കൻ, ഡൊമിനിക്കൻ മിഷണറിമാർ, പോർച്ചുഗീസ് കാലഘട്ടത്തിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ അടക്കമുള്ള ഈശോസഭക്കാർ, അഗസ്റ്റീനിയൻ സന്യാസിമാർ തുടർന്നുവന്ന കർമ്മലീത്ത പ്രേഷിതർ തുടങ്ങിയ വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ആഗോള റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വിശ്വാസം നമ്മുടെ ഇടയിൽ വ്യാപകമായതും ലത്തീൻ റീത്ത് വളർന്ന് വികസിച്ചതും.
- 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടിയാണ് ലത്തീൻ സമുദായത്തിലെ സംഘാത ജനകീയ മുന്നേറ്റങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം, കേരളത്തിലെ വിമോചന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ ആതുര ശുശ്രൂഷാ രംഗങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിക്കാൻ സാധിച്ചു. നസ്രാണി ഭൂഷണസമാജം, അഖിലതിരുവിതാംകൂർ ലാറ്റിൻ ക്രിസ്ത്യൻ മഹാജനസഭ തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ സമുദായത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തെ ഏറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ വിശാല മനോഭാവവും, ഭരണ ഘടനയുടെ രൂപീകരണത്തോടെ അവർ അതിലർപ്പിച്ച വിശ്വാസവും, ഭരണ ഘടനയിലെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും കാരണം മറ്റു സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ സമുദായ മുന്നേറ്റവുമായി മുന്നോട്ടുപോകാതെ നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി പ്രവർത്തിക്കാനാണ് ഈ സമുദായം തീരുമാനിച്ചത്.
- എന്നാൽ മറ്റു പല സമുദായങ്ങളും തങ്ങളുടെ സാമൂഹികമായ വ്യതിരിക്തതയിൽ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ വിലപേശലുകൾ നടത്തി നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്യുകയും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ കെ.എൽ.സി.എ. എന്ന പേരിൽ സമുദായ സംഘടന 1970-കളിൽ പുനഃ

സംഘടിപ്പിച്ച് കുറെയേറെ ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ശക്തമായ ജനപങ്കാളിത്തമുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറുവാൻ അതിനും കഴിഞ്ഞില്ല.

- ഡി.സി.എം.എസ്., സി. എസ്. എസ്., ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ സംഘടനകൾ തുടങ്ങിയവ ഓരോ പ്രത്യേക ദൗത്യവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നുവെങ്കിലും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സംഘടനകളുടെ ബാഹുല്യം ഒരു ഏകോപനം ആവശ്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്കാണ് നമ്മെ നയിച്ചത്. അങ്ങനെയാണ് ലത്തീൻ സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും വികസനത്തിനും ശാക്തീകരണത്തിനുമായി സന്മനസ്സുള്ള എല്ലാ ലത്തീൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും കൂട്ടിയിണക്കി പ്രാദേശിക അജപാലനസമിതിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു ഏകോപന സമിതി സ്ഥാപിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും 2002 മെയ് മാസത്തിൽ കെ.ആർ.എൽ.സി. സിയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത്.

4. കെ.ആർ.എൽ.സി.സി സ്ഥാപിച്ചിട്ട് എന്തു ഗുണമുണ്ടായി എന്ന് ചോദിക്കുന്നവർ ഇന്നും നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ധാരാളം പേരുണ്ട്. പരിമിതികൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പതിനൊന്നു കൊല്ലങ്ങളിലായി ലഭ്യമായ മാനവശേഷിയും വിഭവശേഷിയും സഹായ സഹകരണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ ശാക്തീകരണത്തിനായി കുറെയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

- ചരിത്ര പഠനങ്ങളിലൂടെയും ബോധവൽക്കരണ പ്രക്രിയയിലൂടെയും സംഘടിതമായ കർമ്മപരിപാടികളിലൂടെയും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരിൽ സ്വത്വബോധമുണർത്തി അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും അഭിമാനത്തോടെ എവിടെയും തല ഉയർത്തി നിൽക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സി. സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.
- ലത്തീൻ റീത്തിന്റെ സവിശേഷതകളും ചരിത്ര വസ്തുതകളും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള മതബോധന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

- വിവിധ ജാതികളും ഉപജാതികളുമടങ്ങുന്ന ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ ഒരേ ചരടിൽ കോർത്തിണക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് ലത്തീൻ ആരാധനക്രമം. ഇതിൽ കടന്നുകൂടിയ പാളിച്ചകൾ ദുരീകരിക്കുവാനും ആരാധന ഒന്നുകൂടി ആകർഷണീയവും അർത്ഥവത്തും ആക്കുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- അത്മായ ശാക്തീകരണമാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന്. ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യസ്തമുണ്ടെങ്കിലും സഭാംഗങ്ങളുടെയെല്ലാം അന്തസ്സും അവകാശങ്ങളും ചുമതലകളും ഒരുപോലെയാണെന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ദാർശനിക അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നത്. കുറെയേറെ ഈ തലത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും വിവിധ സമുദായ സംഘടനകളെ അത്മായകമ്മീഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഏകോപിപ്പിക്കുവാനും രാഷ്ട്രീയകാര്യസമിതിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാനും സമുദായത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വക്താവായി ഒരു അത്മായനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും സാധിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമായ കാൽവയ്പ്പുകളാണ്.

- സമുദായാംഗങ്ങളിൽ സ്വത്വബോധം വളർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കഴിഞ്ഞ 11 വർഷങ്ങളിലെ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി സമ്മേളനങ്ങൾ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസം, വികസനം, സ്ത്രീ ശാക്തീകരണം, യുവജനം തുടങ്ങിയ തലങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന നയരേഖകൾക്കു രൂപം നൽകാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞു. ഏറെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത് 2005-ൽ “മൂല്യാധിഷ്ഠിത - പ്രശ്നാധിഷ്ഠിത - സമദൂര സിദ്ധാന്ത”മെന്ന പേരിൽ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി അംഗീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ നയരേഖയാണ്. ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ പൊതുവെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അരാഷ്ട്രീയ മനോഭാവം ദുരീകരിക്കാനായി തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ഉന്നിപ്പറയുകയും അതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

- ലത്തീൻ സമുദായത്തിൽ ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന മത്സ്യ-കെട്ടിട നിർമ്മാണ -തോട്ടം മേഖലകളിലുള്ള അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനും കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി 'കടൽ' (CADAL = Coastal Area Development Agency for Liberation) എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടന രൂപീകരിച്ച് പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചുവരുന്നു. കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പത്താം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയ സമുദായ മഹാസംഗമത്തിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനായി 27 ആവശ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അവകാശപത്രിക അംഗീകരിച്ച് കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.
- ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപകമായി കാണുന്ന മദ്യപാനം, സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായം, ആഡംബരപ്രിയം, ധർമ്മ തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ തിന്മകൾക്കെതിരെ ഉറച്ച നിലപാടുകളും കർമ്മപരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നു.
- ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ സമഗ്ര വിശുദ്ധീകരണവും വികസനവും ലക്ഷ്യമാക്കി ഭാരതത്തിലെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻസമിതി രൂപം കൊടുത്ത ദശവത്സര അജപാലന പദ്ധതിയുടെ ചുവട് പിടിച്ച് കേരള സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് 11 രൂപതകളിലും നടപ്പിലാക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾക്ക് രൂപംകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- ലത്തീൻ സമുദായത്തിലാകമാനം സ്വത്വബോധമുണർത്താൻ 'ജീവനാദം' വാരിക ഏറെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. വാരികയുടെ നിലവാരവും വരിക്കാരുടെ എണ്ണവും ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും ഈ വാരിക എത്തുന്ന ഒരു ദിവസം നാം സ്വപ്നംകാണുകയാണ്.
- കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി സുഗമവും കാര്യക്ഷമവുമാക്കാനായി വിവിധ ഓഫീസുകളുള്ള ഒരു താല്ക്കാലിക സംവിധാനമൊരുക്കുവാനും മുഴുവൻ സമയം

പ്രവർത്തിക്കാനായി അഞ്ചു വൈദികരെ നിയമിക്കുവാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പംതന്നെ വിവിധ കമ്മീഷനുകളിലും ഓഫീസുകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധാരാളം വൈദികരും സന്യസ്തരും അത്മായരുമുണ്ട്. കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ കേന്ദ്രകാര്യലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പുരോഗമിച്ചുവരുന്നു. സമുദായാംഗങ്ങളെയെല്ലാം കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ സജീവ സഹകാരികളും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളുമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി ഇടവകകൾ സന്ദർശിക്കുന്ന കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ഭാരവാഹികൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകുന്ന ഹൃദ്യമായ സ്വാഗതവും ഉദാരമായ സംഭാവനകളും ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വക നൽകുന്നതാണ്.

5. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി കുറെ സമ്മേളനങ്ങൾ വിളിച്ചു കൂട്ടുകയും പഠനങ്ങൾ നടത്തുകയും നയപരിപാടികൾ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തതല്ലാതെ കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയ്ക്ക് ലത്തീൻ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി കാര്യമായ എന്തെങ്കിലും നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചോ എന്ന് ഇനിയും ചോദിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവരെല്ലാം അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും എന്തു ചെയ്തുവെന്നും എപ്രകാരം സഹകരിക്കുന്നുവെന്നും ആദ്യം തങ്ങളോടുതന്നെ ചോദിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. ഇനിയും ധാരാളം കടമ്പകൾ കടക്കാനുണ്ട്. ലത്തീൻ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയിലേക്കുറിച്ച് സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുവാനും ഇത്രയെങ്കിലും ചെയ്യുവാനും കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയ്ക്ക് സാധിച്ചത് വലിയൊരു കാര്യമായി കരുതുന്നു. തുടർന്നും ചരിത്രബോധത്തിലൂടെ സ്വത്വബോധം വളർത്തി കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ സഭയെയും സമുദായത്തെയും ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനും അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാനുമുള്ളവ കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ സംരംഭങ്ങളിൽ സന്തോഷത്തോടും അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടും കൂടി അണിചേരാൻ എല്ലാവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഡിസംബർ മാസം 8-ാം തീയതി നാം ആഘോഷിക്കുന്ന സമുദായദിനത്തിന്റെ വിഷയം 'ചരിത്രബോധത്തിൽനിന്ന് സ്വത്വബോധത്തിലേക്ക്' എന്നതാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി. ജനറൽ അസംബ്ലിയിലും അതേ തുടർന്ന് നമ്മുടെ പല രൂപതകളിലും സജീവമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയമാണിത്. ഈ വിഷയത്തിന്റെ

പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാകത്തക്കവിധം ഇടവകയിൽ ചരിത്രസെമിനാറുകൾ, ചരിത്രകിസ്, ചരിത്ര പ്രദർശനം തുടങ്ങിയവ സംഘടിപ്പിച്ച് സമുദായദിനാചരണം അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ. പേപ്പൽ പതാക / കെ.ആർ.എൽ.സി.സി. പതാക ഉയർത്തുകയും സമുദായഗാനം ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകത മനസ്സിലാക്കാൻ വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കും. അന്നത്തെ ദിവ്യബലി മദ്ധ്യേ സമാഹരിക്കുന്ന സ്തോത്രക്കാഴ്ച കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഡിസംബർ 31നു മുൻ രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

സ്നേഹപൂർവ്വം
കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സമിതിക്കുവേണ്ടി

✠ സുസപാക്യാ എം.
തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്ത
കെ.ആർ.എൽ.സി.സി അദ്ധ്യക്ഷൻ

✠ ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കൽ
വരാപ്പുഴ അതിരൂപത മെത്രാപ്പോലീത്ത

CASUS October - 2013

VERAPOLY ARCHDIOCESAN SYNOD

The Term Synod: The Greek term *synodos* means an assembly. It is a general term for ecclesiastical gatherings under hierarchical authority, for the discussion and decision of matters relating to faith, moral, or discipline. It corresponds to the Latin word *concilium*. The word *synodus* appears probably for the first time in the so-called "Apostolic canons", while the word *concilium* was employed in the same meaning by Tertullian more than a century earlier. Synod and council are, therefore, synonymous terms.

Sancta Synodus (or General Assembly): when the bishops of the whole world are congregated under the presidency of the Pope, the synod is denominated ecumenical or general. It is only to such an assembly that it is lawful to apply the term *sancta synodus*.

Provincial Synod: If the bishops of an ecclesiastical province meet under the headship of their metropolitan, the council is termed provincial.

National Synod (Plenary Assembly): When the hierarchs of all the provinces of a nation assemble, the synod is called national, or, under certain circumstances, plenary. The regulations governing provincial and plenary council are practically the same.

Other Synods: in addition to those mentioned, there are other synods that are more difficult of classification, as synods of the East or the West, the *synodoi endemousai* of Constantinople, and the mixed councils of ecclesiastical and secular dignitaries who assembled together to make regulations for both spiritual and civil matters.

Diocesan Synod: Different from all other councils is the diocesan synod. Other councils are assemblies of bishops who have a definitive vote in the matters under consideration, but in a diocesan synod there is only

one voter and only one lawgiver, the bishop of the diocese. In his book “De Synodo Dioecesana” (lib. 1, c. i) Benedict XVI thus defines a diocesan synod: “A lawful assembly convoked by the bishop, in which he gathers together the priests and clerics of his diocese and all others who are bound to attend it, for the purpose of doing and deliberating concerning what belongs to the pastoral care.” Diocesan Synod is therefore, an assembly in each diocese, convoked by the local ordinary, of all the pastors and other diocesan and clerical religious administrators to deal with such matters as pertain to the clergy and faithful of the diocese. The Council of Trent (Sess. XXIV, c. ii, “De ref.”) required that a diocesan synod be held once a year. Diocesan synods, according to the Code of Canon Law (1918), were to be held at least once every ten years. This law is still in force, but a mild interpretation, introduced by custom, has been tacitly sanctioned by the Holy See.

Usual Formalities of a Diocesan Synod: Usually, the date for holding the synod should be announced on the Feast of the Epiphany. A month before the opening the decree of convocation should be affixed to the cathedral doors, and it should be published on three successive Sundays in parish churches.

It belongs to the bishop to convoke the diocesan synod. As the bishop is the only law-giver at a synod, it belongs to him to draw up the various decrees which he may wish to promulgate at its sessions. While he convokes the synod by his own authority and is not required to consult his chapter concerning the convocation or its preparatory acts, yet he must ask diocesan consulters as to the decrees he desires to enact, though he is not bound to follow their advice.

Laymen may also be invited by the bishop to be present at a synod if there is a custom to that effect, but under no circumstances can they acquire a right to such summons.

At the synod the decrees determined on by the bishop are promulgated. All the clergy and laity of the diocese are bound by these decrees, and

it is not necessary for the bishop to send his statutes to Rome for revision before publication.

The **subject-matter** of the decrees framed at a diocesan synod should concern only the preservation of faith or discipline. Under no circumstances may such a synod define any new article of faith or decide any doctrinal point in dispute between Catholic theologians or frame statutes contrary to the common canon law of the Church. **Twelve areas of our discussion** determined particularly are: **(a) Munus Sanctificandi** (Sanctifying Function of the Church): 1. Church as the People of God – Evangelization 2. Church as the Believing Community – Faith Formation, Adult Catechism 3. Church as the Liturgical Community – Liturgy, Sacraments, Sacramentals, etc.

(b) Munus Docendi (Teaching Function of the Church): 4. Christian Morality – social evils 5. Media and Youth Ministry 6. Formation and Functioning of the Laity – Associations 7. Social and Institutional Ministries – Education, Health, Migrants, etc 8. Cultural and Political Ministries 9. Priests and Religious – Seminary Formation 10. Ecumenism and Inter-religious Dialogue.

(c) Munus Gubernandi (Governing Function of the Church): 11. Curia, Tribunal, Temporalities, Parish and Community Functioning – Kaikars, Parish Pastoral Council, Family Units, etc. 12. Christian Families – Elders, Children, etc.

Archdiocese of Verapoly and Its Fourth Synod

By the Apostolic Letter “*Humanae Salutis Auctor*” of Leo XIII dated September 1, 1886, the Hierarchy of India was established and the Vicariate of Verapoly was raised to the status of an Archdiocese with the Most Rev. Dr. Leonard Mellano of St. Louis O.C.D. as its first Archbishop. Immediately after his appointment, the archbishop convoked three Archdiocesan synods (April 23-25, 1889; April 19, 1893; December 15-15, 1896) in view of establishing a strong

foundation to the local church and he published 27 decrees. The fourth synod in the Archdiocese was declared by Archbishop Francis Kallarakal on 28th October 2012 during the concluding ceremony of the 125th jubilee celebrations of the Archdiocese of Verapoly.

Can. 463 §1: The following must be called to a diocesan synod as members of the synod and are obliged to participate in it:

- 1/ a coadjutor bishop and auxiliary bishops;
- 2/ vicars general, episcopal vicars, and the judicial vicar;
- 3/ canons of the cathedral church;
- 4/ members of the presbyteral council;
- 5/ lay members of the Christian faithful, even members of institutes of consecrated life, chosen by the pastoral council in a manner and number to be determined by the diocesan bishop or, where this council does not exist, in a manner determined by the diocesan bishop;
- 6/ the rector of the diocesan major seminary;
- 7/ vicars forane;
- 8/ at least one presbyter from each vicariate forane, chosen by all those who have the care of souls there; also another presbyter must be chosen who, if the first is impeded, is to take his place;
- 9/ some superiors of religious institutes and of societies of apostolic life which have a house in the diocese, chosen in a number and manner determined by the diocesan bishop.

Now it is our turn to discuss the present challenges and the areas of renewal in the Archdiocese in order to lay the draft scheme before the Synod and thus indeed the synod will have the opportunity to debate and decide whether these proposals should be progressed and subsequently promulgated. (Can. 465: All proposed questions are

subject to the free discussion of the members during sessions of the synod).

For Discussion:

1. What is the relevance of a synod in the Archdiocese of Verapoly in its present context?
2. Highlight the particular areas of renewal in the Archdiocese – under the broad categories of **Faith, Participation and Building up the Society** - as it is getting ready for a diocesan synod. What should be our priorities of discussion?
3. What are the expected results of the post-synodal Archdiocese?

CASUS ON SYNOD - II

November 2013

FAITH FORMATION

The Church's duty and right to preach the Gospel

Can. 747 §1. The Church, to which Christ the Lord has entrusted the deposit of faith so that with the assistance of the Holy Spirit it might protect the revealed truth reverently, examine it more closely, and proclaim and expound it faithfully, has the duty and innate right, independent of any human power whatsoever, to preach the gospel to all peoples, also using the means of social communication proper to it.

§2. It belongs to the Church always and everywhere to announce moral principles, even about the social order, and to render judgment concerning any human affairs insofar as the fundamental rights of the human person or the salvation of souls requires it.

How do we understand Heresy, Apostasy and Schism

Can. 751 Heresy is the obstinate denial or obstinate doubt after the reception of baptism of some truth which is to be believed by divine

and Catholic faith; apostasy is the total repudiation of the Christian faith; schism is the refusal of submission to the Supreme Pontiff or of communion with the members of the Church subject to him.

Means for faith formation

Can. 761 The various means available are to be used to proclaim Christian doctrine: first of all preaching and catechetical instruction, which always hold the principal place, but also the presentation of doctrine in schools, academies, conferences, and meetings of every type and its diffusion through public declarations in the press or in other instruments of social communication by legitimate authority on the occasion of certain events.

What is a homily?

Can. 767 §1. Among the forms of preaching, the homily, which is part of the liturgy itself and is reserved to a priest or deacon, is preeminent; in the homily the mysteries of faith and the norms of Christian life are to be explained from the sacred text during the course of the liturgical year.

§2. A homily must be given at all Masses on Sundays and holy days of obligation which are celebrated with a congregation, and it cannot be omitted except for a grave cause.

§3. It is strongly recommended that if there is a sufficient congregation, a homily is to be given even at Masses celebrated during the week, especially during the time of Advent and Lent or on the occasion of some feast day or a sorrowful event.

§4. It is for the pastor or rector of a church to take care that these prescripts are observed conscientiously.

What should be the content of a homily?

Can. 768 §1. Those who proclaim the divine word are to propose first of all to the Christian faithful those things which one must believe and do for the glory of God and the salvation of humanity.

§2. They are also to impart to the faithful the doctrine which the magisterium of the Church sets forth concerning the dignity and freedom of the human person, the unity and stability of the family and its duties, the obligations which people have from being joined together in society, and the ordering of temporal affairs according to the plan established by God.

Can. 769 Christian doctrine is to be set forth in a way accommodated to the condition of the listeners and in a manner adapted to the needs of the times.

Can lay people be admitted for preaching?

Can. 766 Lay persons can be permitted to preach in a church or oratory, if necessity requires it in certain circumstances or it seems advantageous in particular cases, according to the prescripts of the conference of bishops and without prejudice to can. 767, §1.

Catechism

1. What does the law say about pastoral responsibility of a pastor in the catechetical instruction?

Can. 773 It is a proper and grave duty especially of pastors of souls to take care of the catechesis of the Christian people so that the living faith of the faithful becomes manifest and active through doctrinal instruction and the experience of Christian life.

2. What is the role of parents in the catechetical instruction of their children?

Can. 774 §1. Under the direction of legitimate ecclesiastical authority, solicitude for catechesis belongs to all members of the Church according to each one's role.

§2. Parents above others are obliged to form their children by word and example in faith and in the practice of Christian life;

sponsors and those who take the place of parents are bound by an equal obligation.

3. What does the law say about the facilitation of Catechetics and Catechisms?

Can. 775 §1. Having observed the prescripts issued by the Apostolic See, it is for the diocesan bishop to issue norms for catechetics, to make provision that suitable instruments of catechesis are available, even by preparing a catechism if it seems opportune, and to foster and coordinate catechetical endeavors.

§2. If it seems useful, it is for the conference of bishops to take care that catechisms are issued for its territory, with the previous approval of the Apostolic See.

§3. The conference of bishops can establish a catechetical office whose primary function is to assist individual dioceses in catechetical matters.

4. What is the role of a parish in the catechetical ministry?

Can. 776 By virtue of his function, a pastor is bound to take care of the catechetical formation of adults, youth, and children, to which purpose he is to use the help of the clerics attached to the parish, of members of institutes of consecrated life and of societies of apostolic life, taking into account the character of each institute, and of lay members of the Christian faithful, especially of catechists. None of these are to refuse to offer their help willingly unless they are legitimately impeded. The pastor is to promote and foster the function of parents in the family catechesis mentioned in ⇒ can. 774, §2.

5. What should the content of catechetical ministry?

Can. 777 Attentive to the norms established by the diocesan bishop, a pastor is to take care in a special way:

1/ that suitable catechesis is imparted for the celebration of the sacraments;

2/ that through catechetical instruction imparted for an appropriate period of time children are prepared properly for the first reception of the sacraments of penance and the Most Holy Eucharist and for the sacrament of confirmation;

3/ that having received first communion, these children are enriched more fully and deeply through catechetical formation;

4/ that catechetical instruction is given also to those who are physically or mentally impeded, insofar as their condition permits;

5/ that the faith of youth and adults is strengthened, enlightened, and developed through various means and endeavors.

6. What does the law say about the formation of Catechists?

Can. 780 Local ordinaries are to take care that catechists are duly prepared to fulfill their function properly, namely, that continuing formation is made available to them, that they understand the doctrine of the Church appropriately, and that they learn in theory and in practice the methods proper to the teaching disciplines.